

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212362
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6714212362.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: D. O., nar. XX. XX. XXXX bytom XXX XX T. XXX, právne zastúpený JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Urbárske lesné a pasienkové spoločenstvo Sebechleby - pozemkové spoločenstvo, so sídlom 962 22 Sebechleby 236, IČO: 0017065615, právne zastúpený JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom, so sídlom Dlhá 2039/6, 974 05 Banská Bystrica, o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/133/2014 - 1258 zo dňa 17. 06. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/133/2014 - 1258 zo dňa 17. 06. 2021 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. súd rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že už v predchádzajúcom priebehu konania rozhodol rozsudkom č. k. 13C/133/2014 - 840 zo dňa 17. 10 2016 tak, že žalobu zamietol a zároveň priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvej inštancie už predtým uviedol, že žalobca sa žalobou v predmetnom konaní domáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia Urbárskeho lesného a pasienkového spoločenstva Sebechleby, a to zo dňa 01. 09. 2013. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 9, § 12, § 14, § 15, § 18 zákona č. 97/2013 a zdôvodnil, že úspešnosť daného žalobného návrhu môže byť daná len v prípade preukázania porušenia príslušných ustanovení právnej normy, pričom je potrebné prihliadnuť na demokraticky prejavenu vôľu hlasov podielnikov. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mu neboli odovzdané hlasovacie lístky v takom počte hlasov, na aký má nárok, súd v uvedenom rozhodnutí poukázal na závery Znaleckého posudku č. 8/2016 vypracovaného znalkyňou G.. M. W., z ktorého záverov jednoznačne vyplynulo, že žalovaný vedie presne a úplne zoznam svojich členov, a teda aj rozsah ich hlasovacích práv. Z tohto vyplynulo, že žalobcovi bola odovzdaná správna výška hlasovacích práv na predmetnom zhromaždení konanom dňa 01. 09. 2013. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že v dôsledku podaného odvolania rozhodoval o veci Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, a tento uznesením č. k. 14Co/5/2019 zo dňa 21. 05. 2019 rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie o veci, keď zvýraznil, že pokiaľ sa týka určenia počtu

všetkých hlasov podielnikov, táto otázka bola sporná od počiatku konania, pričom bola dôvodom podania žaloby žalobcom, keď tento tvrdil iný počet hlasov, ktorý by mal predstavovať 100 % hlasovacích práv. Odvolací súd poukázal na to, že v prejednávanej veci boli stranami sporu produkované dôkazy, ktoré viedli k celkom protichodným záverom, a preto je namieste zisťovať okolnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej i znaleckým skúmaním, tak ako to navrhoval žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol pre súd prvej inštancie a jeho ďalšie konanie usmernenie, keď uviedol, že súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a v prípade, že žalobca zotrvá na svojom návrhu zo dňa 17. 10. 2016, vo veci nariadi kontrolné znalecké dokazovanie na náležité zistenie skutkového stavu ku dňu vykonaného valného zhromaždenia 01. 09. 2013, a to na ustálenie otázky zoznamu členov, pomeru účasti člena spoločenstva na výkone práv a povinností a tomu zodpovedajúci počet hlasov pre potreby hlasovania ku dňu vykonania valného zhromaždenia, v zmysle otázok zadaných sporovými stranami, aby následne bolo možné súdom posúdiť, či bolo valné zhromaždenie konané dňa 01. 09. 2013 uznášaniaschopné a či uznesenie, ktorého určenia neplatnosti sa žalobca domáha, bolo prijaté potrebou väčšinou hlasov.

3. Po zrušení a vrátení veci súd prvej inštancie vec opätovne prejednal, do konania bola ustanovená znalkyňa N. G.. Q. F., I., ktorá pre potreby konania vypracovala Znalecký posudok č. 2/2020, a následné doplnky tohto znaleckého úkonu : Doplnenie č. 4/2020 a Doplnenie č. 5/2020, pričom znalkyňa X. G.. Q. F., I., bola následne na pojednávaní i vypočutá.

4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie vo veci opätovne aplikoval ustanovenia zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, účinného ku dňu 01. 09. 2013, a to konkrétne ustanovenia § 5, § 9, § 12, § 14, § 15 a § 18 zákona č. 97/2013 Z. z. Súd prvej inštancie uviedol, že predovšetkým posudzoval podmienky procesnej prípustnosti predmetnej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorú žalobu považoval za určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP. Poukázal na prechodné ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého tento zákona platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že vo veci sa konanie začalo dňa 22. 08. 2014, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, pričom však v zmysle prechodných ustanovení v čase rozhodovania je potrebné aplikovať Civilný sporový poriadok. V danom prípade sa, hodnotiac žalobu cez prizmu § 137 CSP, jedná o žalobu o určenie právnej skutočnosti, a keďže predmetom tohto konania je rozhodovanie o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, z ust. § 15 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách jednoznačne vyplýva, že prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia, pričom v predmetnom prípade sa jedná práve o takýto prípad, keďže žalobca na predmetnom valnom zhromaždení bol prehlasovaný, a teda naliehavý právny záujem vyplýva z tohto osobitného predpisu a nie je potrebné ho preukazovať. Súd prvej inštancie tak ustálil, že predmetná žaloba o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je z procesných dôvodov prípustná. Ďalej súd dôvodil, že v zmysle záverov uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/5/2019 - 883 zo dňa 21. 05. 2019 sa zamerá na skutočnosti, či bolo valné zhromaždenie konané dňa 01. 09. 2013 uznášaniaschopné a či uznesenie, ktorého určenia neplatnosti sa žalobca domáha, bolo prijaté potrebou väčšinou. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobcovi sa navrhnutými a vykonanými dôkazmi síce podarilo preukázať, a to Znaleckým posudkom č. 2/2020, ako aj Doplnením č. 4/2020 znaleckého úkonu č. 2/2020, ako i samotným výsluchom znalkyne X. G.. Q. F., XX. pred súdom, že žalobca na predmetnom valnom zhromaždení konanom dňa 01. 09. 2013 nemal správne pridelené podiely, avšak vykonaným dokazovaním sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že napriek tomu, že mu boli nesprávne pridelené hlasovacie práva na predmetnom valnom zhromaždení, že by toto mohlo ovplyvniť demokraticky prejavenu vôľu ostatných účastníkov predmetného valného zhromaždenia, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, a to z listinného dôkazu zápisnice zo zasadnutia zhromaždenia urbárskeho, pasienkového a lesného spoločenstva Sebechleby, konaného dňa 01. 09. 2003 (správne 2013 - poznámka odvolacieho súdu), že prítomní boli podielníci s počtom oprávnených hlasov 5.835,42, čo predstavuje 57,25 % z celkového počtu podielov 10.192. Zo zápisnice ďalej vyplynulo, že na tomto valnom zhromaždení sa hlasovalo aj o zmenách v zmluve o založení, a preto v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z. z., účinného ku dňu konania valného zhromaždenia, t. j. k 01. 09. 2013, bolo potrebné rozhodnutie valného zhromaždenia nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov členov spoločenstva s tým, že v závere zápisnice z predmetného valného zhromaždenia vyplýva, že za návrh hlasovalo 6.482,04 hlasov, proti 538,61 hlasov, zdržalo sa 0,00 hlasov. Návrh bol schválený 92,33 % prítomných vlastníkov podielov. Súd z tejto zápisnice tiež zistil, že valné zhromaždenie vychádzalo z celkového počtu podielov 10.192, teda z tejto zápisnice vyplýva, že za predmetný návrh uznesenia

valného zhromaždenia hlasovalo 63,5 % všetkých hlasov podielnikov a proti bolo 538,61 hlasov, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 5,3 % (5,28 %). Súd poukázal, že zo Znaleckého posudku č. 2/2020 znalkyňa na otázku č. 5, aby určila skutočnú a správnu výšku podielov žalobcu na majetku urbárskeho spoločenstva Sebechleby dňa 01. 09. 2013, na výšku jeho podielu na majetku urbárskeho spoločenstva znalkyňa uviedla, že žalobca mal k 01. 09. 2013 vlastnícky podiel 2538, čo predstavuje 4,98 % podiel z vlastníctva podielov, pričom celkový podiel sa počíta z celkového počtu podielov na 5. listoch vlastníctva, čo je 50.960 podielov (5 x 10.192 podielov). Teda súdu z uvedeného vyplynulo, že v percentuálnom vyjadrení boli žalobcovi na predmetnom valnom zhromaždení ku dňu 01. 09. 2013 priznané hlasovacie práva vo väčšej miere, než mu prislúchalo podielov podľa znaleckého posudku. Súd mal tak za preukázané, že žalobca preukázal nesprávnosť výpočtu podielov, ako aj hlasovacích práv, čo sa týka jeho osoby zo strany žalovaného ku dňu 01. 09. 2013, keď sa konalo predmetné valné zhromaždenie, avšak žalobcovi na základe vykonaného dokazovania sa nepodarilo preukázať hodnoverným spôsobom, že týmto nesprávnym postupom žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu v tej miere, že by jeho veľkosť podielu mohla spôsobiť iný výsledok predmetného hlasovania ostatných zúčastnených podielnikov na predmetnom hlasovaní dňa 01. 09. 2013. Na základe uvedeného napriek tomu, že bol preukázaný nesprávny výpočet podielu žalobcu, tento nesprávny výpočet pridelením hlasovacích práv žalobcu na valnom zhromaždení dňa 01. 09. 2013 nespôsobil tú skutočnosť, že by bol iný výsledok demokraticky prejavenej vôle ostatných podielnikov pri predmetnom hlasovaní dňa 01. 09. 2013, keď je potrebné uvedomiť si hodnotu jednotlivých hlasov podielnikov spoločenstva. Podľa názoru súdu znalkyňa N.N. Q. F., I. sa vo svojom znaleckom posudku, doplnkoch, ako aj počas vypočítania pred súdom vysporiadala jednak so záverom odborného vyjadrenia č. 2/B/2016 vypracovaného G.. G. O., keď znalkyňa skonštatovala, že čo sa týka jeho odborného vyjadrenia, síce správne vychádzal z toho, že sa musia napočítať podiely, ale spravil systematickú chybu aritmetickú, kde v podstate zle počítal. Znalekyňa sa takisto pri svojom výsluchu vysporiadala i so závermi Znaleckého posudku č. 8/2016 vypracovaného znalkyňou XX. M. W., pričom k tomuto znaleckému posudku uviedla, že predmetná znalkyňa vyhodnocovala jednotlivé podiely nie z výmery, ale používala finančné ukazovatele, ktoré sa týkajú toho, „že keď hospodári pozemkové spoločenstvo, tak vtedy jednoducho sa akože tie časti toho zisku môžu deliť podľa toho, aký teda má to pozemkové spoločenstvo príjem“. Z týchto dôvodov súd na tieto dôkazy neprihliadal a vychádzal zo záverov znaleckého posudku a vyjadrení znalkyne P. G.. Q. F., I., pričom tak žalobca, ani žalovaný v tejto časti závery znalkyne nerozporovali. Ďalej súd uviedol, že pokiaľ sa žalobca domáhal určenia neplatnosti predmetného zhromaždenia konaného dňa 01. 09. 2013 i z dôvodu sfaľšovania prezenčnej listiny, ako aj ďalších skutočností, ktoré súviseli s inými podielníkmi, tu súd konštatoval, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že má mandát zastupovať osoby, ktoré mali byť poškodené falšovaním prezenčnej listiny a podobne. Z týchto dôvodov súdu neostalo nič iné, len na tieto skutočnosti uvádzané žalobcom neprihliadať, a teda žalobcovi ani v tejto časti sa nepodarilo preukázať skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver súdu, že predmetné uznesenie valného zhromaždenia konané dňa 01. 09. 2013 je neplatné. Keďže žalobca okrem vykonaného dokazovania nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie a žalobcovi sa na základe vykonaného dokazovania nepodarilo preukázať tú skutočnosť, že napriek tomu, že žalovaný nesprávne vypočítal jeho podiely a hlasovacie práva, že táto skutočnosť mohla ovplyvniť výsledok predmetného valného zhromaždenia konaného dňa 01. 09. 2013 v takej miere, že by to bolo v rozpore s demokraticky prejavenu vôle ostatných podielnikov pri hlasovaní, čo sa týka veľkosti jeho podielu, súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu s poukazom na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Žalobca uviedol, že má za to, že po vykonaní znaleckého dokazovania vo veci Okresný súd Zvolen vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Okresný súd nesprávne vypočítal veľkosti podielov žalobcu a nesprávne to prepočítal k celku na podieloch a majetku spoločenstva. Súd musí vychádzať z podielov a hlasovacích práv, ktoré žalobcovi skutočne patrili v deň konania valného zhromaždenia, teda z tých, ktoré mali byť správne vypočítané a nie z tých, ktoré mu oficiálne boli priznané a boli nesprávne vypočítané. Neobstojí tvrdenie súdu, že jeho podiel z vlastníctva podielov predstavuje 4,98 %. Vydanie hlasov v zmysle zákona č. 181/1995 o pozemkových spoločnostiach hovorí o miere právnej účasti na majetku, ktorá sa vyjadruje v katastri nehnuteľnosti. Počet podielov sa vypočíta ako súčet jednotlivých podielov na LV, v danom prípade XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, sčítaním na všetkých LV, čo dáva podiel k nehnuteľnosti. V zmluve o založení spoločnosti čl. 6 ods. 7 nie sú dohodnuté žiadne obmedzenia, resp. krátenia podielov pri hlasovaní, preto všetky podiely sú rovnaké. Nie je dotknuté prepočítavanie

podielov na menovateľ 10192, napríklad 1/10192 rovná sa 1 podiel, 2/20384 rovná sa 0,5 podielu. Všetky podiely v urbárskej spoločnosti predstavujú 10192, tak to vyplýva i z dokumentu, spisu z OÚ odbor pozemkový a lesný vo Zvolene, pričom cena podielu je podľa tohto dokumentu 31,15 Eur rovnako u všetkých podielov. Žalobca mal ku konaniu valného zhromaždenia vo vlastníctve 2538 podielov na výpisoch z katastra nehnuteľností a 3 kúpno-predajné zmluvy na kúpu podielov, ktoré v čase konania VZ boli v katastrálnom konaní o zápise na žalobcu, ktoré pri prezentácii neboli uznané na vydanie k hlasovaniu. Vzhľadom k tomuto malo byť žalobcovi vydané na hlasovanie minimálne 2538 podielov, ktoré potvrdila i znalkyňa v Znaleckom posudku č. 2/2020 v tabuľke na strane 30. Zákon č. 181/1995 jasne stanovuje vydávanie podielov z výpisov katastra nehnuteľností. Posudzovanie, vydávanie podielov podľa výmery nemá právnu oporu v zákone č. 181/1995 o pozemkových spoločnostiach, ani v zmluve o založení spoločnosti, ani v novom zákone č. 97/2013. Podľa prepočtu na plochu vlastníctva žalobcu treba vychádzať z celkových podielov 10192 = 615,8986 ha = 0,0604 ha podiel krát 2538 = 153,29 ha vo vlastníctve žalobcu, čo je 24,9 % z podielov a výmery. Pri prezentácii na valnom zhromaždení ÚLaPS Sebechleby bol porušený zákon č. 181/1995 a zmluva o založení spoločnosti, keď bolo vydané len 538,61 hlasov. Pri hlasovaní neboli ustanovení skrutátori na sčítanie hlasov pri hlasovaní. Valné zhromaždenie ÚLaPS Sebechleby sa konalo v zmysle zákona č. 181/1995 o pozemkových spoločnostiach, a teda pri prijímaní uznesenia sú dva aspekty:

a/ správnym vydaním všetkých hlasovacích práv žalobcovi 2538 by uznesenie nebolo prijaté z dôvodu: že uznesenie bolo prijaté počtom hlasov 6482,04 mínus 2538 = 3944,04, teda pod hranicou 50 % všetkých podielov na prijatie je stanovené viac ako 50 % všetkých podielov v spoločnosti.

b/ vzhľadom k tomu, že pri prijímaní uznesenia sa schvaľovala aj nová zmluva o založení spoločnosti ÚLaPS Sebechleby bola potrebná 2/3 väčšina všetkých podielov.

Uznesenie bolo prijaté 6482,04 hlasmi z 10192 = 63,53 zo všetkých podielov, teda nebolo prijaté uznesenie v súlade so zákonom č. 181/1995 o pozemkových spoločnostiach, § 19 ods. 3 v súvislosti s § 18 ods. 2 písm. a/, h/ a i/ sa vyžaduje súhlas 2/3 väčšiny všetkých hlasov na prijatie uznesenia o zmene zmluvy o založení. Ďalej žalobca uviedol, že pri konaní valného zhromaždenia ÚLaPS Sebechleby neboli plné moci predložené k nahliadnutiu po ich získaní a posúdení a je zrejmé z akého dôvodu ich nebolo možné vidieť. Plné moci neobsahujú povinné údaje, podľa zákona nemali potrebné náležitosti tak, ako to vyžaduje Občiansky zákonník, prípadne Obchodný zákonník, a to identifikačné údaje splnomocnenca ako aj splnomocniteľa, neobsahujú údaje o vlastníčkovi, jeho výške podielov a poradové číslo v LV, kde sa podiele nachádzajú. Plné moci boli sfaľované tak, že bol prepisovaný rok 2012 na 2013, bol zmenený text, čo vyplýva z toho, že plné moci vydané v roku 2012 nemohli poznať číslo nového zákona o pozemkových spoločnostiach, ktorý nebol prijatý v roku 2012. Súd mal preskúmať plné moci a po zistení namietaných skutočností mal konštatovať, že tieto boli zo zákona neplatné, a teda nemohli byť tieto hlasy takto získané na základe neplatných plných mocí zahrnuté, započítané do výsledkov hlasovania. Žalobca tak navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie, prípadne, aby rozhodol sám a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal 100 %-ný nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolanie žalobcu bolo doručované žalovanému cestou jeho právneho zástupcu dňa 19. 07. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril dňa 22. 07. 2021. Žalovaný uviedol, že súd sa predmetom sporu zaoberal v dostatočnom rozsahu, vo veci vykonal riadne a úplné dokazovanie a na základe takto zisteného skutkového stavu veci vyvodil aj správny právny záver, že sú splnené zákonné predpoklady na zamietnutie žaloby. Súd v tomto prípade pri doplnení dokazovania sa dôsledne riadil záväzným právnym názorom odvolacieho súdu Krajského súdu v Banskej Bystrici, a preto bolo aj vo veci doplnené dokazovanie, okrem iného, i znaleckým dokazovaním. Práve uvedené znalecké dokazovanie, jednak súkromný znalecký posudok žalobcu a predovšetkým posudok vrátane doplnkov, ale aj výsluch znalkyne T. G. Q. F., I., dali jasnú odpoveď na to, či postup žalovaného pri výpočte hlasov jednotlivých podielnikov pri konaní valného zhromaždenia dňa 01. 09. 2013 bol správny. Znalkyňa priamo na pojednávaní zopakovala a potvrdila tú skutočnosť, že metodika a postup žalovaného pri výpočte a určení počtu hlasov jednotlivých vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti bol správny, a to vrátane určenia výšky hlasovacích práv pre žalobcu. Znalkyňa sa jasne vyjadrila aj v tom smere, že existovala určitá odchýlka od žalovaným určeného počtu hlasov, ale táto bola skôr v prospech žalobcu, ako v jeho neprospech. Žalovaný túto odchýlku vysvetlil tým, že na jednotlivých LV sa za sledované obdobie uskutočnili určité zmeny, pri ktorých došlo k zmenšeniu celkovej výmery spoločnej nehnuteľnosti. Táto okolnosť preto nemohla a ani nemôže mať žiadny vplyv na poškodenie žalobcu a skôr je v jeho prospech. Skutočnosť a

dôvody uvádzané žalobcom sa nezakladajú na pravde, sú skresľujúce neúplné a vytrhnuté z celkového kontextu. Žalobca v podanom odvolaní len opakuje svoju teóriu o sčítaní podielov na jednotlivých LV, pričom úplne abstrahuje od znalkyňou prijatých záverov, že tieto podiely sa síce sčítavajú, ale po zohľadnení konkrétnej výmery uvedenej na jednotlivých LV a príslušného spoluvlastníckeho podielu konkrétnej osoby. Žalobca svoju bludnú teóriu dokonca v podanom odvolaní na niekoľkých miestach demonštratívne uvádza, keď napríklad žalobca uvádza, že „nie je dotknuté prepočítanie podielov na menovateli 10192, napr. $1/10192 = 1$ podiel, $2/20384 = 0,5$ podielu“, tu žalovaný poukázal na prezentované matematické znalosti a schopnosti žalobcu, keď $1/10192$ je úplne to isté ako $2/20384$, teda stále sa jedná o ten istý podiel. Rovnaký matematický nezmysel je uvedený na tej istej strane, kde žalobca v dôsledku svojich matematických schopností dospel k záveru, že vo vlastníctve žalobcu je 24,9 z podielov a výmery. K ostatným odvolacím dôvodom sa žalovaný nevyjadril, nakoľko mal za to, že s týmito sa už súd prvej inštancie vysporiadal, resp. nebol ani predmetom konania a dokazovania, ako je to napríklad pri namietaní údajne neplatných plných mocí ďalších vlastníkov podielov na spoločnej nehnuteľnosti žalobcom. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

8. Vyjadrenie žalovaného učené prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného bolo doručené žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dom 26. 08. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. V dôsledku podaného odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Na základe podaného odvolania žalobcu tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; pokiaľ sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správny skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

14. Nad rámec uvedeného, vyhodnotiac jednotlivé odvolacie námietky žalobcu uplatnené v podanom odvolaní žalobcu, odvolací súd uvádza nasledovné: pokiaľ žalobca v podanom odvolaní dôvodí argumentáciou obsiahnutou v bode 1, že vydanie hlasov v zmysle zákona č. 181/1995 o pozemkových spoločnostiach hovorí o miere právnej účasti na majetku, ktorá sa vyjadruje v podieloch, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností, pričom i v ďalšom obsahu textu podaného odvolania žalobca poukazuje na ustanovenia zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločnostiach, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že valné zhromaždenie Urbárskeho lesného a pasienkového spoločenstva Sebechleby sa konalo dňa 01. 09. 2013, t. j. za platnosti a účinnosti zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach, pričom z ust. § 34 uvedeného zákona vyplýva, že zákon č. 97/2013 Z.z. nadobúda účinnosť 1. mája 2013 (okrem ustanovení § 28 a § 29, ktoré nadobúdajú účinnosť dňom 1. októbra 2013); platnosť zákon č. 97/2013 Z.z. nadobudol dňom 23. 04. 2013. Na predmetnú vec je potrebné aplikovať ustanovenia právneho predpisu platného v čase vykonania zasadnutia valného

zhromaždenia v znení účinnom k danému dňu, t. j. k 01. 09. 2013. V predmetnom prípade je to preto zákon č. 97/2013 Z.z. v znení účinnom do 30. 09. 2013 (kedy bolo pôvodné znenie zákona prvýkrát novelizované). Nie je preto správna odvolacia námietka žalobcu obsahujúca poukaz na potrebu aplikácie zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločnostiach, ako to vyššie uvedeným spôsobom učinil žalobca v podanom odvolaní, keďže uvedený právny predpis v čase vykonania valného zhromaždenia už nebol platný a tento aplikovať nemožno. Správne súd prvej inštancie vo veci použil a na vec aplikoval ustanovenia zákona č. 97/2013 Z. z. (v znení účinnom do 30. 09. 2013), ktorých citáciu v odôvodnení svojho rozhodnutia i uviedol. V časti právneho posúdenia je tak rozhodnutie súdu prvej inštancie a postup rozhodnutiu predchádzajúci vecne správny.

15. V podanom odvolaní žalobca ďalej namietal, že „mal ku konaniu valného zhromaždenia UL a PS Sebechleby vo vlastníctve 2538 podielov na výpisoch z katastra nehnuteľnosti a tri kúpno-predajné zmluvy na kúpu podielov, ktoré v čase konania VZ boli v katastrálnom konaní o zápise naňho ako na žalobcu, ktoré pri prezentácii neboli uznané na vydanie k hlasovaniu. Vzhľadom k tomuto malo byť žalobcovi vydané na hlasovanie minimálne 2538 podielov, ktoré potvrdila i znalkyňa v znaleckom posudku 2/2020 v tabuľke na strane 30. Zákon 181/1995 jasne stanovuje vydávanie podielov z výpisov katastra nehnuteľností. Posudzovanie vydávanie podielov podľa výmery nemá oporu v zákone 181/1995 o pozemkových spoločnostiach ani v zmluve o založení spoločnosti ani v novom zákone č. 97/2013“.

16. K uvedenej odvolacej námietke odvolací súd pre úplnosť opätovne uvádza, že ani v tomto prípade pri metodike prepočtu podielov na počet hlasov pre hlasovanie o hospodárení so spoločnou vecou, vychádzajúc z veľkosti podielov na majetku pozemkového spolčenstva, nie je možné vychádzať z ustanovení zákona č. 181/1995 Z.z. , tak ako bolo uvedené vyššie, nakoľko uvedený právny predpis v čase vykonania valného zhromaždenia nebol platný ani účinný. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal, že mu malo byť vydané minimálne 2538 podielov, ktoré potvrdila i znalkyňa v znaleckom posudku, v žalobe žalobcu zo dňa 22. 08. 2014 žalobca sám uviedol, že mu bol pridelený podiel na hlasovaní 538,61 hlasov. Znalkyňa v znaleckom posudku 2/2020 zo dňa 17. 06. 2020 síce konštatovala nesprávnosť, resp. odchýlku pri stanovení podielov a tomu zodpovedajúcich hlasov, avšak znalkyňa konštatovala vyšší podiel spoluvlastníctva počítaného žalobcovi, keď v závere znaleckého posudku uviedla: „vyšší podiel spoluvlastníctva, vznikol urbáru tým, že započítali aj podiely dokúpené žalobcom po roku 2013“. Z uvedeného vyplýva, že nepresnosť vedenia podielov bola na prospech žalobcu, keď ako jeho vlastníctvo boli v roku 2013 započítané i podiely reálne nadobudnuté žalobcom až po roku 2013, resp. po vykonaní valného zhromaždenia, čím bol pozemkovým spoločnosťou počítaný žalobcovi v konečnom dôsledku väčší podiel, než aký mu v čase vykonania predmetného valného zhromaždenia 01. 09. 2030 prislúchal.

17. Odvolací súd zvyrazňuje, že súdom ustanovená znalkyňa v znaleckom posudku konštatovala, že žalobcovi ku dňu 01. 09. 2013 prináležalo 2538 podielov (z celkového počtu podielov 10 192), čo predstavuje 4, 98 % - tný podiel z vlastníckych podielov. Pre úplnosť znalkyňa uviedla, že žalobca mal a má v súčasnosti nákupom podielov po valnom zhromaždení 01. 09. 2013 vlastnícky podiel 2739, 24, čo predstavuje 5, 38 %.

18. Je nutné zvyrazniť, že vo vypracovanom znaleckom posudku znalkyňa uviedla inú metodiku výpočtu hlasovacích práv, podľa ktorej veľkosť podielov jednotlivých podielnikov sa nerovná počtu hlasovacích práv. V odpovedi na otázku 5 (znaleckého posudku neobsahujúceho číslovanie strán) znalkyňa uvádza, že „celkový podiel sa počíta z celkového počtu podielov na 5-tich listoch vlastníctva, čo je 50 960 podielov (5 x 10 192)“.

19. Znalkyňa vo vypracovanom znaleckom posudku sa nezaoberala zodpovedaním otázky, či žalobcovi bol dňa 01. 09. 2013 pridelený správny počet hlasovacích práv - hlasov (počet hlasovacích práv nerovná sa výške podielov podielnika), prípadne, aký počet hlasovacích práv (hlasov) mal byť žalobcovi vzhľadom na veľkosť jeho podielu/podielov pridelený. Takúto otázku znalkyňa zadanú nemala a táto v konaní zostala nezodpovedaná. Žalobca zároveň odpoveď na uvedenú otázku v konaní odborne nezodpovedal a nepreukázal žiadnym iným dôkazom, okrem vlastných výpočtov so zjavne nesprávnou metodikou výpočtu.

20. Preto pokiaľ znalkyňa z údajov predložených žalovaným, ale predovšetkým z údajov zistených z katastra nehnuteľností dospela k záveru, že podiely žalobcu ku dňu 01. 09. 2013 predstavujú 2538,

čo predstavuje 4,98 % podiel z vlastníckych podielov celkom (znalkyňou počítaných celkového počtu podielov na 5 listoch vlastníctva 50 960), z uvedeného vyplýva záver, že žalobca je vlastníkom spoločnej veci (podielnikom) s pomerom účasti cca 5%, pričom na uvedenom valnom zhromaždení mu boli uznané podiely vo väčšom rozsahu a z toho bolo odvodených viac hlasovacích práv, než by mu prináležalo, potom uvedená okolnosť nemôže mať za následok, že by uznesenie valného zhromaždenia, proti ktorému podľa zápisnice hlasoval len žalobca s počtom hlasov 538,61 (za návrh bolo 6 482,04 hlasov), nebolo prijaté nadpolovičnou väčšinou prítomných hlasujúcich podielnikov.

21. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca uvádza, že „správnym vydaním všetkých hlasovacích práva žalobcovi 2538 by uznesenie nebolo prijaté z dôvodu, že uznesenie bolo prijaté počtom hlasov 6482,04 - 2538 = 3944,04, teda pod hranicou 50 % všetkých podielov“, uvedené tvrdenie nie je správne, nakoľko žalobca jednak stotožňuje podiel žalobcu konštatovaný znalkyňou v rozsahu 2538, pričom uvedený podiel sa nerovná počtu hlasovacích práv, t.j. počtu hlasov pre potreby hlasovania, a jednak žalobca svoj podiel (nie počet hlasov) odčítava od počtu hlasov odovzdaných (hlasujúcich) za návrh (teda nie všetkých hlasov) podielnikov, preto matematický výpočet učený žalobcom, a to ako v spôsobe výpočtu a následne logicky ani v jeho výsledku, nie je správny. Žalobca matematicky pracuje s údajmi (hodnotami), ktoré sú pre matematickú operáciu navzájom nespôsobilé a preto metodika výpočtu použitá žalobcom je prima facie nesprávna.

22. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca tiež namieťa, že na prijatie, resp. schválenie novej zmluvy o založení spoločenstva bola potrebná dvojtretinová väčšina všetkých podielov, ani uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd nemohol vyhodnotiť ako dôvodnú, nakoľko z ust. § 15 ods. 2 právneho predpisu platného a účinného v čase konania valného zhromaždenia dňa 01. 09. 2013 - zákona č. 97/2013 Z.z., zhromaždenie rozhoduje podľa § 14 ods. 4 písm. a/, b/, h/ a i/ nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov členov spoločenstva; v ostatných prípadoch zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov členov spoločenstva, ktorých podiely na spoločnej nehnuteľnosti nespravuje, alebo s ktorým nenakladá fond podľa § 10 ods. 1 a 2. Prehlasovaní členovia spoločenstva majú právo obrátiť sa na súd, aby rozhodol o neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia.

23. Z citovaného zákonného znenia vyplýva, že pre prijatie zmluvy o založení spoločenstva, príp. pri rozhodovaní o zmenách v zmluve o založení spoločenstva, nie je potrebná dvojtretinová väčšina všetkých hlasov podielnikov, tak ako v odvolaní tvrdí žalobca, ale zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov členov spoločenstva. Zo zápisnice z uvedeného valného zhromaždenia zo dňa 01. 09. 2013 vyplynulo, že počet hlasov odovzdaných za návrh na zmeny v zmluve o založení spoločenstva, predstavuje 63,60% všetkých hlasov podielnikov, počítajúc však celkový počet hlasov a zároveň celkový počet podielov 10 192. Žalobcovi sa v konaní žiadnym ním predloženým dôkazom nepodarilo preukázať, že by uvedený záver bol nesprávny a to i prihliadnuc na odchýlku spôsobenú vydaním viac hlasov, resp. hlasovacích práv žalobcovi na jeho prospech, v dôsledku evidovania podielu žalobcu vo väčšom rozsahu. Zároveň je nutné uviesť, že takto tvrdenú okolnosť v kontradiktórnom civilnom konaní má povinnosť preukázať (nielen tvrdiť) žalobca.

24. Odvolací súd tak konštatuje, že na základe údajov zistených v konaní, a tiež údajov a skutočností uvádzaných znalkyňou možno konštatovať nesprávnosť pri pridelení počtu hlasovacích práv odvodených od nepresne evidovaného podielu žalobcu v urbárskej spoločnosti, avšak na prospech žalobcu, ktorá nesprávnosť sama o sebe však nespôsobuje neplatnosť uznesenia z valného zhromaždenia, a tiež nespôsobuje, že by predmetné uznesenie nebolo prijaté nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov členov spoločenstva. V tejto otázke bol záver súdu prvej inštancie obsiahnutý v odôvodnení rozsudku vecne správny a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

25. Záverom súd prvej inštancie v bode 80 odôvodnenia rozsudku konštatoval, že pokiaľ sa žalobca domáhal určenia neplatnosti predmetného zhromaždenia konaného dňa 01. 09. 2013 i z dôvodu sfalšovania prezenčnej listiny, ako aj ďalších skutočností, ktoré súviseli s inými podielníkmi, tu súd poukázal na to, že „žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že má aktívnu legitímáciu, aby na tieto skutočnosti poukazoval. V konaní nepreukázal, že má mandát zastupovať osoby, ktoré mali byť poškodené falšovaním prezenčnej listiny. Z týchto dôvodov súdu neostalo nič iné, len na tieto skutočnosti uvádzané žalobcom neprihliadať, a teda žalobcovi ani v tejto časti sa nepodarilo preukázať skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver súdu, že predmetné uznesenie valného zhromaždenia konané dňa 01. 09. 2013 je neplatné“. V podanom odvolaní žalobca záverom prednáša odvolaciu argumentáciu,

ktorá je obsahovo zhodná ako skutočnosť, ktorú vyššie uvedeným spôsobom vyhodnotil a s ktorou sa vysporiadal súd prvej inštancie, keď však v podanom odvolaní žalobca neuviedol, v čom považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny, keď v podanom odvolaní bezo zmeny prednáša rovnakú argumentáciu, akú uplatňoval v konaní pred súdom prvej inštancie. V podanom odvolaní žalobca namieta, že „vzhľadom k tomu, že plné moci nemali zákonnú formu a náležitosti sú zo zákona neplatné, v takomto prípade má za to, že nie je potrebné preukazovať aktívnu legitimáciu a mandát na zastupovanie iných osôb, členov spoločenstva. Súd mal preskúmať plné moci a po zistení namietaných skutočností mal skonštatovať, že tieto boli zo zákona neplatné, a teda nemohli byť tieto hlasy takto získané na základe neplatných plných mocí zahrnuté, započítané do výsledkov hlasovania“.

26. Aktívnou vecnou legitimáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva, alebo povinnosti, ktoré je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitimácie aktívnej znamená, že subjekt nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, resp. práva, na základe ktorého môže žiadať od povinného určité plnenie, alebo iný nárok. Aktívnou vecnou legitimáciou sa teda rozumie také hmotno-právne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi i procesné právo si tento hmotno-právny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a jednou z podstatných otázok, ktoré si súd musí vyriešiť. Súd žalobe môže vyhovieť len vtedy, ak žaluje osoba, ktorá je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, pričom ak sa uvedené v konaní nepreukáže, súd žalobu zamietne zo záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

27. V súdnej veci žalobca v podanom odvolaní, rovnako ako v konaní pred súdom prvej inštancie len tvrdí okolnosti o porušení práva ostatných spoluvlastníkov spoločnej veci (podielnikov) „sfalšovaním“ plných mocí. Bližšie toto svoje tvrdenie nešpecifikuje a uvedenú okolnosť žiadnym spôsobom nepreukazuje, pričom predovšetkým, ako správne uviedol v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie, nepreukazuje, že mu prislúcha hmotnoprávne oprávnenie osoby resp. osôb, ktorých práva mali byť uvedeným konaním dotknuté alebo porušené. V tejto otázke i odvolací súd vzhliadol nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, čoho následkom je záver o nutnosti zamietnutia žaloby a to bez vecného posúdenia dôvodnosti žalobného návrhu v tejto časti.

28. S poukazom na zistené skutočnosti odvolací súd uzatvára a konštatuje správnosť záveru súd prvej inštancie, keď tento v odôvodnení rozhodnutia dospel k záveru, že žalobcovi sa na základe vykonaného dokazovania nepodarilo preukázať, že nesprávnym postupom žalovaného došlo k porušeniu práv žalobcu v tej miere, že by jeho veľkosť podielu mohla privodiť iný výsledok hlasovania ostatných zúčastnených podielnikov na hlasovaní valného zhromaždenia dňa 01. 09. 2013. Uvedený záver vyplynul i zo súdom nariadeného znaleckého dokazovania. Na záveroch znaleckého posudku znalkyňa pri výsluchu súdom zotrvala a žalobca (odvolateľ) a ani žalovaný v tejto časti závery znalkyne nenamietali, nerozporovali, žalobca správnosť týchto odborných záverov nevyvrátil, ani nespochybnil iným predkladaným či navrhovaným dôkazom na rovnakej úrovni odbornosti a iné dokazovanie žalobca nenavrhol vykonať. S poukazom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnom výroku I. potvrdil ako vecne správny.

29. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd výrok II. o trovách konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď konštatoval, že v predmetnom konaní bol žalovaný úspešný v celom rozsahu, a preto s prihliadnutím na celkový procesný úspech v konaní mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny i v časti rozhodnutia o trovách konania, keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá v celom rozsahu, t. j. žalobca nebol úspešný ani sčasti, a teda celkový procesný úspech prináleží žalovanému v rozsahu 100 %. Správna bola teda aplikácia ust. § 255 ods. 1 CSP súdom prvej inštancie, podľa ktorého uložil povinnosť náhrady trov konania vzniknutých žalovanému, žalobcovi v celom rozsahu s poukazom na celkový procesný úspech žalovaného. Odvolací súd preto ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i v jeho závislom výroku II. o trovách konania.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom odvolaním žalobcu tento nebol úspešný ani v časti, keď v dôsledku odvolacích námietok žalobcu nebolo rozhodnutie súdu prvej inštancie ani sčasti zmenené a odvolacím súdom bol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdený ako vecne

správny. Celkový procesný úspech v odvolacom konaní tak prináleží žalovanému, a to v celom rozsahu, ktorý bol v odvolacom konaní zastúpený právnym zástupcom z radu advokátov a ktorý sa k odvolaniu žalobcu i vyjadroval, a teda žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním i reálne trovy vznikli. Preto odvolací súd výrokom II. rozhodol tak, že žalobcovi ako procesne neúspešnej strane v odvolacom konaní v celom rozsahu uložil povinnosť náhrady trov odvolacieho konania žalovaného v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).